

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 235

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προκληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴσου Σοφοκλέους, ἔπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1883.

Συνεπεία τῶν ἐκτάκτων καὶ ραγδαίων βροχῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος συνεχλήθη ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ἐσπέρας τῆς Παρασκευῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὅπως συσκεφθῆ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων κατ' ἐνδεχομένης τινὸς ἐπαναλήψεως τῶν βροχῶν. Τὸ ζήτημα διέφυγε μέχρι τοῦδε τὴν προσοχὴν τῶν ἀνακτοδουλιῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο λόγος ἔπως μὴ ἐπιληφθῆ αὐτοῦ ἢ πρωτοτυποτέρα ἐν τῷ κόσμῳ Κυβέρνησις, ἢ Ἑλληνική. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐσκέφθη — πρᾶγμα σπανίως συμβαῖνον αὐτῷ — ὅτι ἂν αἱ ἐκ τῆς σταφίδος εἰσπράξεις τοῦ δημοσίου καταστραφῶσιν ἢ ἐλαττωθῶσι, θὰ ἀναγκασθῆ νὰ διορίσῃ καὶ τὸν κ. Πετρέλαιον πρεσβευτὴν ἐν Ὀλλανδίᾳ πρὸς συνομολόγησιν νέου δανείου· καὶ ἤθελεν εὔρεθῆ εἰς δυσχερῆ θέσιν, διότι ὁ κύριος οὗτος ἐδήλωσεν ἀπὸ πολλοῦ ὅτι τὰ συμφέροντά του δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δεχθῆ θέσιν πρεσβευτοῦ.

Σοβαρὸς καὶ ἀγέλαστος ὡς γλαυξ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ἀνέπτυξε μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτὸν βοῆς τὸ θέμα τῆς συνεδριάσεως. «Κύριοι, εἶπεν, ἡ σταφὶς ἐξ ἡμισείας ἀπόλωλεν, καὶ ὅκι μόνον ἢ σταφὶς ἀλλὰ καὶ τὸ χρῆμα τοῦ δημοσίου πρέπει νὰ θεραπεύσωμεν τὸ κακόν. Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ θεραπείας, δίδω τὸν λόγον εἰς τὸν ἐντιμὸν συνάδελφόν μας, ἐμοῦ δὲ ἐπιστήθιον φίλον καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν ἐξοχώτατον ἱατρὸν κ. Λομβάρδον».

Πάραυτα ἠκούσθη ὁ γλυκὺς κρότος ἀνοιχθείσης ταμποκέ-

ρας καὶ ἡ θωπεία δύο δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρὸς φερομένου ταχέως καὶ ἀλλεπαλλήλως ἐπὶ τῆς ταμποκέρας· ἔπειτα μακρὸς συριγμὸς δύο βρωθῶνων, οἵτινες ἠδύναντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν παράστασιν τῆς Ἀἰδᾶς κατὰ τὴν σκηνὴν τοῦ θριάμβου, διετάραξε τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ θαλάμου τῆς συνεδριάσεως καὶ εἶτα ἠκούσθη κρότος ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ ἐργαζομένου νερομύλου. Ἡ ἰδέα τοῦ κ. Λομβάρδου ἦτο ὅτι αἱ βροχαὶ προέρχονται διότι συνέπεσεν ἐφέτος κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς Σελήνης ἧτις ἔπαθεν ἕως ἐκ τούτου ἐκ πολυουρίας· πρέπει λοιπὸν νὰ ἀπασχοληθῆ ἀλλαχού ἢ προσοχῆ τῆς Σελήνης, καταρτιζομένου ἐπὶ τούτῳ θιάσου Ζακυνθίων κωνταδόρων, οἵτινες θὰ τραγωδήσωσι καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τὸ ἐξῆς ἄσμα:

Φεγγάρι μου τρελλὸ, λυπήσου
τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὸ βρακί σου.
γιατὶ ἐμεῖς τρελλότεροί σου,
φορολογοῦμε τὴ βροχὴ σου.

Ἄλλ' ἡ ἰδέα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἦτο ἄλλη. Κατ' αὐτὸν τὸ ζήτημα δὲν ἀφεώρα μόνον τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἔδει νὰ ἀναχθῆ εἰς τὴν διεθνή ἀτμοσφαῖραν· ἐπρότεινε λοιπὸν νὰ συνταχθῆ διπλωματικὴ ἐγκύκλιος προκαλοῦσα τὴν προσοχὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων περὶ τῶν ληπτέων κατὰ τῶν βροχῶν μέτρων· ὡς ἄνθρωπος φοβούμενος πᾶσαν εὐθύνην διεκίρυσεν ὅτι προτιμότερον νὰ φανῆ ἢ Ἑλλάς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθοῦσα τὴν γνώμην τῶν ἄλλων.

Ἄλλ' εἰς ταῦτα κατεξανέστη ὁ νεαρὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας: «Ἀντίκειται, εἶπεν, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡμῶν καὶ εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ ἡμετέρου προέδρου νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ φῶτα ἄλλων κυβερνήσεων ὅπως ἐμποδίσωμεν τὴν βροχὴν νὰ καταπέσῃ· προτείνω νὰ ἀφιερωθῶμεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀναμορφωτικὴν διάνοιαν τοῦ ἐξοχωτάτου κυρίου Τρικοῦπη (ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κλίνει ἐπιδοκιμαστικῶς τὴν κεφαλήν) καὶ νὰ